ENSI- JA TURVAKOTIEN LIITTO

Nuorten väkivaltafoorumi 10-vuotta!

”***Nuorten väkivaltafoorumit olivat merkityksellisiä niin kokemuksellisella kuin ammatillisella tasolla***. Yhtäältä ne olivat paikkoja, jossa pääsin ensimmäistä kertaa elämässäni keskustelemaan vertaisten - tai oikeastaan kenenkään - kanssa väkivaltaan liittyvistä kokemuksistani, ajatuksistani ja peloistani. Toisaalta ne olivat kiinnostavia myös ammattilaisena kasvamisen näkökulmasta. Esimerkiksi ***miten käsitellä turvallisesti, mutta samalla rehellisesti ja avoimesti sellaista aihetta kuin nuorten kohtaama väkivalta?***

Kokemuksellisen tiedon kuunteleminen ja ymmärtäminen on tärkeää kaikissa sosiaalipalveluissa. Niin kauan kuin työ perustuu ainoastaan tutkimukselliseen ja/tai ammatilliseen tietoon, niin meidän ymmärryksemme asioista ja ilmiöistä on puutteellinen, koska yksi tiedon osa-alue puuttuu. Niin myös väkivaltatyössä ja nuorten kohdalla.

Väkivaltakokemusten käsittelylle pitää olla erilaisia tiloja ja mahdollisuuksia. Myös väkivaltaan liittyvät kokemukset pitää tulla jollain tavalla käsitellyiksi, niitä pitää jollain tavalla sanoittaa. ***Ääni ja tila ei kuitenkaan riitä, jos kukaan ei kuuntele ja ota todesta. Niiden pitää siis myös vaikuttaa.”***

Onni Westlund,
Mukana vetäjä- ja kokemusnuorena
useissa Nuorten väkivaltafoorumissa

ENSI- JA TURVAKOTIEN LIITTO

Nuorten väkivaltafoorumi 10-vuotta!

”***Väkivaltatyönfoorumi on kulkenut mukanani vuosien ajan.*** Aloitin käymään foorumissa itse nuorena, ja vielä kymmenen vuoden jälkeen muistan kuinka hyvä ja lämmin olo minulle tuli, kun saavuin Sipoon Sopukkaan. Sen jälkeen olen saanut kunnian vetää nuorten väkivaltafoorumia useamman kerran, ja puhua useamman vuoden ajan myös aikuisten foorumissa väkivallan vaikutuksista nuoren elämään ja siitä, miten nuoria kohdata.

Aihe on minulle tärkeä henkilökohtaisella tasolla. Olen saanut kohdata elämässäni työntekijöitä, joiden merkitys on ollut paljon suurempi kuin he ehkä itse koskaan tietävät. Se on saanut minut pohtimaan, ***miten paljon yksittäinen ihminen voi vaikuttaa siihen, millaisena nuori alkaa nähdä itsensä ja ympäröivän maailman.***

Väkivaltaa kokeneen nuoren elämässä luottamus ei välttämättä synny helposti. Se ei synny pelkästään siitä, että aikuinen sanoo olevansa turvallinen, vaan siitä, miten hän toimii arjessa. Siitä, että hän pysyy rinnalla myös silloin, kun nuori torjuu, haastaa tai käyttäytyy tavalla, jota on vaikea ymmärtää. Siitä, ettei nuorta määritellä hänen vaikeimpien hetkiensä kautta.

Ehkä työntekijän yksi merkittävimmistä tehtävistä on tarjota nuorelle kokemus siitä, että hän on muutakin kuin se, mitä hänelle on tapahtunut tai miten hän on oppinut selviytymään. Että hänessä on jotain arvokasta silloinkin, kun hän ei itse sitä näe.

Ajattelen, että työntekijän merkitystä ei aina mitata siinä, mitä hän saa nuoren elämässä aikaan, vaan myös siinä, millaisena hän saa nuoren tuntemaan itsensä. Meillä on mahdollisuus olla osa nuoren tarinaa tavalla, joka ei lisää hänen kannettavakseen mitään, vaan antaa jotain takaisin. Ja ehkä juuri siinä on kohtaamisen suurin merkitys: ***siinä, että nuori saa edes hetkeksi kokea, ettei hänen tarvitse olla yksin kaiken sen kanssa, mitä hän on joutunut kokemaan.***

Haluan samalla kiittää kaikkia väkivaltatyötä ja nuorten parissa työtä tekeviä. Työnne ei ole aina helppoa, eikä sen merkitys välttämättä näy heti. Toivon, että muistatte myös haastavina päivinä, kuinka tärkeää se on, että nuoren rinnalla on aikuinen, joka jaksaa yrittää, ymmärtää ja välittää. ***Lämmin kiitos siitä, että teette tätä työtä sydämellä***.”

Maya Waitara,
Mukana vetäjä- ja kokemusnuorena useissa Nuorten väkivaltafoorumissa

Jokainen on turvassa